

Què respondria Mill a la pandèmia COVID-19?

Mill ens diria que cal usar una racionalitat calculadora, fer accions útils cercant el màxim bé per al màxim nombre de totes les persones concernides per aquesta situació.

Mill consideraria absurd preguntar-se si algú té la culpa de la pandèmia. És un fenomen natural i ningú no en té cap "culpa", com no en tenim si plou o si fa sol.

Ens cal una racionalitat instrumental.

HEM DE GUIAR-NOS PEL CÀLCUL DE CONSEQUÈNCIES, BUSCANT EL MÀXIM BÉ (la salut) PER AL MÀXIM NOMBRE

I QUAN AIXÒ NO ÉS POSSIBLE HEM DE PROCURAR EL MÍNIM DOLOR

La filosofia utilitarista considera que Kant estava profundament equivocat. En la vida real no és possible actuar tractant igual a tothom, perquè el nombre de coses bones es limita i no tothom hi té el mateix dret. Si algú s'ha esforçat més, si algú fa coses més útils i millors per a més gent, mereix un millor accés a les coses bones.

Ser imparcial és just, però això no implica que tots hàgim de rebre el mateix. Qui ho fa millor mereix més. Ser solidari amb els drogos és absurd. L'utilitarisme defensa la teoria dels incentius, considera que si algú no rep algun benefici per fer alguna cosa, la societat no progressarà.

- ✓ Mill observaria que algunes institucions i alguns polítics han decidit fer mal a milions de persones obligant-los a tancar els seus negocis, deixant treballadors a l'atur i confinant gent a les cases (és a dir, separant-los obligatòriament dels seus familiars i amics) amb l'argument que ens estan estalviant més mals dels que ens estan causant. Però si aquestes persones confinades les condemnem a viure en la misèria: els estem fent un bé, obligant-los a quedar-se a casa?
- ✓ Mill es preguntaria si mesures útils a curt termini ho seran també quan calculem a llarg termini: te sentit salvar vides de persones que quedaran greument malmeses durant anys i no podran gaudir de la vida?
- ✓ Mill observaria que en aplicació del principi del màxim bé per al màxim nombre si als hospitals no tenim prou llits o prou mitjans per atendre a tothom hem d'optar per triar els més joves, els més forts, etc. i exigiria criteris imparcials que no afavoreixin els poderosos. Si tenim pocs tests per saber si estem infectats, per què un polític o un esportista ha de tenir més drets que el personal sanitari a fer-se les proves?

Segons MILL: EN QUALSEVOL SITUACIÓ HEM DE SABER QUINS SÓN REALMENT ELS NOSTRES INTERESSOS I TENIM DRET A DEFENSAR-LOS ARGUMENTANT RACIONALMENT SENSE ACCEPTAR XANTATGES EMOCIONALS.